

KURIER POZNAŃSKI

wychodzi 2 × dziennie

Odowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marian Chełmickowski, wiadomości potocznych Witold Urbański, za wszelkie inne działy odpowiada Zdzisław Antoniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70.

Nr 525

Wydanie P

Poznań, środa dnia 17 listopada 1937

Rok 32

Poznań, 16 listopada.

Wymowne cyfry

Kierownik polityki gospodarczej państwa wicepremier inż. Kwiatkowski w sposób lapidarny dokonał podziału struktury ekonomicznej Polski według pierwszych trzech liter alfabety (Polska A., B. i C.).

Nie ograniczył się wszakże do ustalenia istotnego stanu rzeczy w zakresie naszej struktury gospodarczej, ale postanowił ją zreformować. Z tego dążenia wynika ustawa o podniesieniu gospodarczym ziem wschodnich (Polska B.) oraz podjęcie wielkich prac inwestycyjnych w tzw. Centralnym Okręgu Przemysłowym (Polska C.). Państwo łoży wielkie środki finansowe na gospodarstwo podciągnięcie tych terenów. Oczywiście koszty tej akcji obciążają najbardziej te okręgi państwa, które bezpośrednio nie są objęte pracami inwestycyjnymi rządu.

Do okręgów tych zaliczają się przede wszystkim ziemie zachodnie, których udział w zaopatrywaniu skarbu państwa jest najwyższy, a które w zamian nie otrzymują ze strony władz państwowych tej opieki, jaką otoczone być winny okręgi finansowo czynne właśnie w interesie trwałego utrzymania swej wydajności finansowej. Skutek jest ten, że Wielkopolska pod względem gospodarczym upada.

Niewątpliwie, w kierunku obniżania się poziomu życia gospodarczego Wielkopolski i Pomorza odgrywają pewną rolę i naturalne procesy dostosowawcze, zmierzające ku niwelacji różnic, istniejących w jednym organizmie państwowym. W okresie jednak, kiedy państwo staje się coraz potężniejszym czynnikiem kształtowania się życia gospodarczego, znaczna część odpowiedzialności za rozwój wypadków na tym odcinku spada na naszą oficjalną politykę gospodarczą.

Nie ulega wątpliwości, że interesy gospodarcze ziem zachodnich nie były dostatecznie uwzględniane w ramach państwowej polityki gospodarczej. Pisaliśmy o tym niejednokrotnie, toteż tylko przypominamy, że np. wprowadzenie różnych monopolów państwowych, jak zapalczanego, tytoniowego, spirytusowego i i. oznaczało dla Wielkopolski i Pomorza ogromne skurczenie się możliwości pracy i rozległe spustoszenie istniejących i dobrze rozwijających się placówek wytwórczych. Centralizacja zakupów państwowych, czysto etatystyczna działalność państwa przez tworzenie nowych zakładów konkurencyjnych państwowych, uprzywilejowanych przy dostawach, ogromna dysproporcja w traktowaniu ziem zachodnich w ramach państwowego planu inwestycyjnego, a przede wszystkim drenowanie finansowe tych ziem w różny sposób (wyższe obciążenie podatkowe i socjalne, upośledzenie kredytowe itp.) — oto najważniejsze przyczyny zubożenia Wielkopolski i Pomorza na odcinku, za który ponosi odpowiedzialność oficjalna polityka gospodarcza, która wszak powinna kontrolować wyniki swej działalności.

Położenie wewnętrzne Francji

Przewidywania w związku z sesją parlamentu — Pod znakiem „zorganizowania pauzy”
Oświadczenie Jouhaux — Bonnet spłaca kosztowną pożyczkę rządu Bluma

Par y ż. (ATE). W kuluarach izby panuje przekonanie, że otwierająca się dziś jesienna sesja parlamentu nie przysporzy gabinetowi Chautempsa specjalnych trudności.

Socjaliści za pośrednictwem min. spraw wewnętrznych Dormoya oraz Gen. Konfederacja Pracy zaznaczyli wyraźnie, że nie mają zamiaru wywoływać powikłań. Skrajna lewica przygotowana jest na to, że nastąpi „organizowanie pauzy” celem przystosowania reform do możliwości finansowo-gospodarczych kraju i pod warunkiem urzeczywistnienia tych reform w atmosferze ładu, praworządności oraz spokoju społecznego.

Par y ż. (PAT) Sekretarz Gen. Konfederacji Pracy Jouhaux w przemówieniu, wygłoszonym w Lyonie, oświadczył, iż jego organizacja nie ma zamiaru robić trudności rządowi Chautempsa. Najbardziej charakterystycznym ustępem przemówienia był fakt wypowiedzenia się za utrzymaniem polityki „pauzy” w reformach społecznych celem przystosowania gospodarstwa francuskiego do nowych warunków. To oświadczenie, dowodzące pewnej zmiany taktyki Gen. Konf. Pracy, która dotychczas stała na stanowisku stałego wprowadzania reform społecznych, zapowiedzianych w programie „frontu ludowego”, oznacza, iż rząd Chautempsa może liczyć przy otwarciu nowego sezonu politycznego na poparcie z tej strony w kierunku uspokajania mas robotniczych, wstrząsanych sporadycznymi strajkami.

Oświadczenie Jouhaux jest w tej chwili bardzo na rękę rządowi, gdyż szereg organizacji zawodowych podtrzymuje energicznie postulaty podwyżki płac. Przede wszystkim rada naczelna organizacji urzędniczych w kategorię żądania i grozi strajkiem urzędniczym. To samo dotyczy robotników gazowni i elektrowni okręgu paryskiego, którzy noszą się z zamiarem zorganizowania w sobotę jednodniowego strajku.

Par y ż. (PAT). Zapowiedź min. finansów Bonneta, iż zamierza zwrócić angielskiej grupie bankowej pożyczkę, zaciągniętą w tym roku przez koleje francuskie, wywołała bardzo dodatnie wrażenie w kołach parlamentarnych. Potraktowano to jako bardzo zrzeczne posunięcie, zarówno ze względu na urobienie przychylnych nastrojów dla

obecnej polityki finansowej oraz na zjednanie zaufania angielskiej City.

Koła finansowe nie wykluczają, iż na początku r. 1938 Francja będzie się starała o uzyskanie nowej pożyczki na rynku angielskim celem zastąpienia poprzedniej, lecz na lepszych warunkach. Spłacona kosztowała Francję dość drogo, gdyż za 3 miliardy franków, które rząd Bluma otrzymał w lutym rb. jako równowartość 40 milionów funtów, min. Bonnet musiał zwrócić 6 miliardów franków zdewa-

luowanych. Posunięcie min. Bonneta obliczone jest, według opinii kół politycznych, przede wszystkim na sparaliżowanie ewentualnych ataków socjalistów i komunistów. Zapowiedź zwrotu zbiegła się bowiem z artykułem sekretarza gen. partii socjalistycznej, p. Severaca, na łamach „Populaire”, w którym ten oświadczył, iż „zaczynają pojawiać się obawy że metody min. Bonneta nie przyniosą tak pomyślnych wyników, jak tego oczekiwali jego przwajaciele polityczni”.

Sprawy Europy wschodniej na widowni

Z okazji wizyt lorda Halifaxa w Berlinie i króla belgijskiego w Londynie będą omawiane te zagadnienia

Par y ż. (ATE) W związku z pogłoskami jakoby król belgijski Leopold zamierzał zaproponować pośrednictwo Belgii w uregulowaniu stosunków pomiędzy Francją i Anglią, a Niemcami i Włochami, w paryskich kołach politycznych wyrażają przypuszczenie, że Berlin nie ma zamiaru wysuwać w obecnej chwili żadnych żądań terytorialnych, lecz będzie domagał się jak najszybszego rozwiązania zagadnienia mniejszości niemieckiej w Czechosłowacji oraz reform ustrojowych w Austrii, które umożliwiłyby zwiększenie wpływów austriackich narodowych socjalistów na politykę państwa.

Zagadnienie kolonialne byłoby omawiane później w porozumieniu z Ligą Narodów.

Program pobytu królewskiego gościa

Londyn (PAT). Dziś o godz. 15 przybywa z oficjalną wizytą król belgijski Leopold. Na przystani w Dover powita go brat króla, ks. Gloucester. Na dworcu Wiktorja oczekiwac będą król Jerzy VI, królowa Elżbieta, premier Chamberlain, min. Eden i i.

Wieczorem odbędzie się w pałacu wielki bankiet dworski na cześć króla Leopolda. W środę w południe odbędzie się uroczyste przyjęcie króla Leopolda w prastarym Guild Hallu przez lorda-majora i korporację City londyńskiej, po czym lord-major podejmować będzie królewskiego gościa śniadaniem. Wieczorem król Leopold wydaje na cześć brytyjskiej pary obiad w am-

basadzie belgijskiej, po czym wszyscy goście udadzą się do pałacu Buckingham, gdzie odbędzie się wielki bal dworski. W czwartek wieczorem obiad na cześć króla wydaje w Foreign Office min. Eden.

Król Leopold zabawi w Londynie do piątku.

Nacisk na Polskę?

Londyn (Tel. wł.). Korespondent „Sunday Times” z Warszawy donosi swemu piśmie, że Niemcy i Japonia wywierają jakoby nacisk na Polskę, aby przystąpiła do paktu przeciwkomunistycznego. Rzesza ma podobno w zamian wyrażać gotowość przedłużenia o dalsze 10 lat paktu o nieagresji, a Japonia ma ofiarowywać różne koncesje na Dalekim Wschodzie. (Podawaliśmy już wiadomości w tej sprawie, cytowane przez prasę zagraniczną oraz zaprzeczenia miarodajnych czynników polskich. Powtarzanie się takich głosów jest bardzo symptomatyczne. — Red.)

Zabiegi Walencji w Moskwie

Par y ż. (Tel. wł.). Donoszą z Moskwy w uzupełnieniu wiadomości o pobycie w Z. S. R. R. specjalnej delegacji „czerwonej” Hiszpanii z postem Gonzalesem Pena na czele, iż przeprowadzono konferencje z władzami sowieckimi na temat dalszych dostaw materiału wojennego i ludzkiego dla Hiszpanii. Gonzales Pena szczególnie zabiegał o dostarczenie rządowi w Walencji i Barcelonie nowych sił oficerskich, techników lotniczych, pilotów, sprzętu wojennego dla obrony przeciwlotniczej oraz przede wszystkim sprzętu artyleryjskiego, głównie artylerii polnej.

Do wielu innych, przytaczanych już tutaj wskaźników osłabienia gospodarczego Wielkopolski dodać możemy obecnie jeszcze jeden, szczególnie wymowny.

Oto Okręgowy Związek Pracodawców w Poznaniu zestawił dane, odnoszące się do kwoty zarobków wypłaconych przez 54 firmy przemysłowe, zatrudniające ponad 20 robotników. Statystyka ta przedstawia się następująco:

Rok 1929	—	24 940 000 zł
„ 1930	—	20 352 000 „
„ 1931	—	13 628 000 „
„ 1932	—	11 173 000 „
„ 1933	—	9 231 000 „
„ 1934	—	7 988 000 „
„ 1935	—	9 739 000 „
„ 1936	—	10 614 000 „

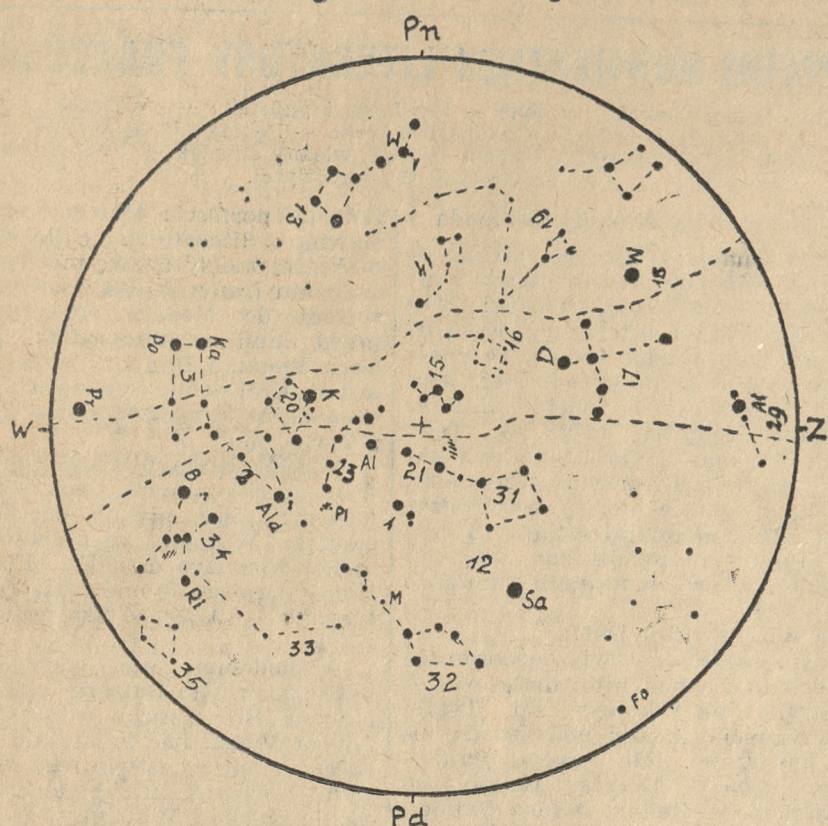
Cyfry te odnoszą się do jednych i tych samych zakładów, istniejących nieprzerwanie od okresu sprzed 1929 r. do dnia dzisiejszego, a należy pamie-

tać, iż ziemie zachodnie (w tym i Śląsk) odznaczały się największym ubytkiem zakładów przemysłowych w całej Polsce (w latach 1932-34 ubywało 12,7 pct, gdy w całej Polsce tylko 3,1 pct).

Okazuje się zatem, iż nie tylko zmniejszyła się znacznie ilość zakładów wytwórczych, ale i te, które kryzys przetrwały, musiały znacznie zredukować swoją produkcję i swój stan zatrudnienia. Z cyfr przytoczonych wynika też, iż dźwiganie się z „dua przesilenia”, które przypada na 1934 r., odbywa się u nas bardzo powoli. Ilość wypłaconych w 1936 r. zarobków była jeszcze o blisko 60 pct niższa, aniżeli w 1929 r.

Czyż cyfry te głośno nie wołają o zmianę naszej polityki gospodarczej w odniesieniu do ziem zachodnich?

Gwiazdy w listopadzie

Mapka daje obraz nieba gwiazdowego w listopadzie, o godz. 22 w połowie a o godz. 21 przy końcu miesiąca i obejmuje całą widoczną w tym czasie półkulę nieba. Krzyżyk oznacza punkt nieba znajdujący się dokładnie nad naszymi głowami (zenit). Aby należycie zorientować mapkę należy trzymać ją nad głową tak, aby zaznaczone na jej obwodzie kierunki zgadzały się z rzeczywistymi kierunkami stron świata.

Wielki Wóz (13) zaczyna wznosić się ku górze na pn.-wschodzie; jego dyszel wskazuje na północny punkt horyzontu. Najpiękniejszą jest wschodnią część nieba. Widzimy tam już niemal wszystkie gwiazdozbiory zimowe; brak tylko wspaniałego Syriusza. Możemy już podziwiać pięknego Oriona (34), w którym najpiękniej błyszczą

pomarańczowa Betelgense (B) i biały Rigel (R). Trzy gwiazdy drugiej wielkości stanowią Pas Oriona; pod Pasem za pomocą lornetki odszukać można jed-

ną z najjaśniejszych mgławic na niebie, Mgławicę Oriona. Bardziej na wschód odszukujemy łatwo Bliźnięta (3) poznając je po dwu jasnych gwiazdach, świecących jedna nad drugą: są to Kastor (górna) i Polluks (dolna).

Pod Bliźniętami, nisko nad wschodnim horyzontem, wznosi się alfa Psa Małego, pomarańczowy Prokion (Pr). Nad Bliźniętami, w Mlecznej Drodze, Woznica (20) z Kozą (K). Między Woznicą a Orionem Byk (2) z czerwonym Aldebaranem (Ald), nieco wyżej piękna grupka Plejad (Pl). Okolicę zenitu zajmują: Kasjopeja (15) oraz Cefusz (16), Perseusz (23) i Algolem (Al), Baran (1), Andromeda (21), oraz Pegaz (31). Dość już nisko nad zachodem stoją: Łabędź (17) z Denebem (D), Lutnia (18) z We... (W) oraz Orzeł (29) z Altairem (At).

Południe zajmują mało efektowne Ryby (12), w których obecnie bawi planeta Saturn (Sa) oraz Wieloryb (32) z gwiazdą Cudowną (M). Między Wielorybem i Orionem leży Rzeka Erydan (33), pod Orionem Zając (35).

P. J.

ROYAL maszyna do pisania

budzi podziw u tych, którzy ją posiadają —
gdyż na „Royalu” pisze się piękne listy prędko i lekko

BOLESŁAW SŁUPSKI

Przedstawicielstwo Poznań, ul. 3 Maja 4, tel. 52-52
MASZYNY UŻYWANE
DOGODNE WARUNKI SPŁATY
MASZYNY WALIZKOWE
Oryginalne części do maszyn „Royal”

KONCERT POŚWIĘCONY TWÓRCZOŚCI KAROLA SZYMANOWSKIEGO

Dyrekcja przygotowuje koncert symfoniczny, którego program składać się będzie wyłącznie z dzieł Karola Szymanowskiego, zmarłego w roku bieżącym. Między innymi wykonane zostanie „Stabat mater” na orkiestrę, solo i chór mieszany, i koncert skrzypcowy, uvertura i fragment z baletu „Harnasie”. W koncercie, którym dyrygować będą dr Zygmunt Latoszewski i prof. Wł. Raczkowski, udział biorą: Orkiestra Symfoniczna stoł. m. Poznania, chór filharmoniczny, chór „Echo” i męski chór operowy, dyr. Zdz. Jahnke (skrzypce), dr Stani Zawadzka (sopran), Emma Szabrańska (alt) i Al. Karpacki (baryton).

„Faust” z M. Saleckim. W środę odbędzie się drugie przedstawienie „Fausta”. Partię tytułową tym razem kreować będzie ceniony nasz tenor Mieczysław Salecki. Artysta biorąc udział w licznych operach, dał się poznać jako wytrwały śpiewak. Występ jego w roli Fausta da nam możliwość poznania go wszechstronnie, bowiem partia ta daje niezliczone możliwości do opisu śpiewaczego. Z wyjątkiem partii Siebla, którą śpiewać będzie J. Musielewska, obsada pozostaje bez zmian. I tak usłyszymy: Z. Fedyczkowską, K. Urbanowicz, M. Janowską-Kopczyńską, A. Karpackiego. Kierownictwo muzyczne spoczywa w rękach kapelm. S. Barańskiego. Tańce układu M. Statkiewicza — w wykonaniu całego baletu z Z. Grabowską na czele. Dekoracje projektu Z. Szpingiera.

Dziś ciesząca się stale niegasnącym powodzeniem operetka „Wieczna tęsknota” Fr. Grothego z pp. Didur-Zaluska, Trojanowska, Fontanówną, Rychterem, Szczepańskim, Horskim, Gruszczyńskim i in. Dyryguje kapelmistrz W. Buchwald. Jutro opera Gounoda „Faust”, której rolę tytułową kreować będzie ceniony nasz tenor Mieczysław Salecki. Siebla śpiewa Jadwiga Musielewska. Inne partie bez zmian. Dyryguje kapelm. Stefan Barański.

Rozwód królewskiego potomka

Najstarszy syn króla Alfonsa hiszpańskiego, hr. Cavadonga, wkrótce po zawarciu drugiego małżeństwa z Martą Rocafort, już się powtórnie rozwodzi. Morgantyczny ślub, jak również decyzja jego rozwiązania spowodowały, że wszystkie arystokratyczne rodziny hiszpańskie odsunęły się od królewskiego potomka. Separacja została przeprowadzona latem. Sąd po krótkim rozpatrzeniu sprawy, unieważnił związek. Jednak adwokat, zastępca żony, chwycił się jakiegoś miejscowego kruczka jurystycznego i złożył odwołanie do wyższej instancji. Sąd unieważnił pierwszy wyrok. W motywach tej decyzji podano jako przyczynę niestawienia hr. Cavadonga. Według bowiem praw obowiązujących w Hawanie, strona żądająca rozwodu musi być na sprawie obecna.

Niedoszły następcą Alfonsa przeżywa jednak w tej chwili na Florydzie, gdzie przeprowadza kurację. Aby mu jej nie utrudniać, wiadomość o przebiegu procesu postanowiono zatrzymać w tajemnicy.

Powiększenie armii niemieckiej

Niemieckie ministerstwo spraw wojskowych czyni przygotowania do utworzenia 14 korpusu armii, którego kwatery główne będą prawdopodobnie w Würzburgu. Nie jest jednak jeszcze wiadome, czy połączą do siebie od razu stworzenie nowych dywizji, czy tylko na razie przeniesienie pewnych jednostek do nowego korpusu. Ponadto tworzenie nowych jednostek dowodził w czasie mobilizacji jest bardzo trudne, istnieje tendencja stworzenia nowych korpusów w czasie pokoju. Stwarza się więc najpierw nowe wyższe jednostki a następnie wypełnia się je materiałem ludzkim. Prawo dotyczące tworzenia armii niemieckiej z marca 1935 roku przewiduje, że armia na stopie pokojowej łącznie z policją ma tworzyć 12 korpusów i 36 dywizji. Ponieważ jednak już został utworzony korpus XIII w Norymberdze, zostający pod dowództwem gen. Maksymiliana von Weichsa, a obecnie tworzy się korpus XIV, więc siła armii niemieckiej na stopie pokojowej obejmować będzie 640.000 + 90.000 = 730.000 ludzi. (Korpus = 45.000 ludzi).

CHICAGO W NOCY
Śródmieście Chicago z rzeką tej samej nazwy po środku.

Rekordy techniczne

**Najdłuższa autostrada — Największa latarnia morska —
Najsilniejsza stacja telewizyjna**

Podczas gdy Europa planuje w ciągu najbliższych lat rozbudować swoją sieć drogową w ten sposób, by była wzorem dla automobilistów całego świata, Ameryka dokonała w tej mierze już ogromnego wysiłku. Niebawem ukończona będzie Międzynarodowa Autostrada z Alaski do Argentyny. Szlak ten o długości 21000 km bierze swój początek w Fairbanks na Alasce i kończy się tymczasem w Buenos Aires. — Przeżyna on cały prawie północny i południowy kontynent amerykański. Ameryka poszczyciła się tu może wielkim rekordem w całym tego słowa znaczeniu.

Międzynarodowa ta autostrada zbudowana jest przeważnie z betonu. Stanowi ona idealny typ drogi, powstający dopiero w starym świecie.

Dwa inne rekordy techniczne zapisuje na swój rachunek Francja.

W roku 1939 położona nad zachodnim wybrzeżem Bretagne wyspa Quessant otrzymała w miejsce znanej wszystkim marynarzom latarni tamtejszej, zwanej „Creach”, nową wieżę sygnałową. Na 40 m wysokiej wieży umieszczona będzie olbrzymia latarnia morska wysokości 12 m. W każdej z dwóch kondygnacji latarni umieszczone będzie system soczewek. Siła światła tej latarni odpowiadać będzie sile 500 milionów świec.

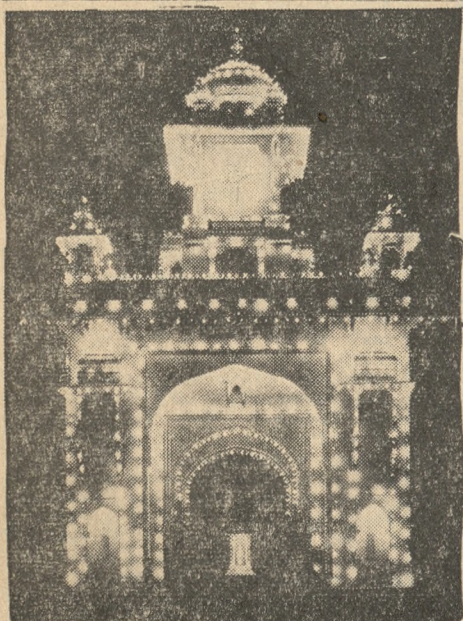
Przy przejrzystym powietrzu używane będą zarówno, przy mgłę lampy lukowe. Co 10 sekund latarnia wysyłać ma snop światła na przeciąg 2 sekund. Wyspa Quessant poszczyciła się będzie mogła niebawem największą latarnią morską na świecie.

Natomiast już dzisiaj Paryż poszczyciła się może najsilniejszą stacją telewizyjną na świecie, urządzonej na szczycie wieży Eiffla. Posiada ona siłę 30 kilowat, gdy tymczasem np. angielska nadawcza stacja telewizyjna pracuje tylko siłą 7 i pół kilowat. Transmisje paryskie posiadają zatem także o wiele większy zasięg, tak iż docierać będą prawdopodobnie aż do południowych wybrzeży Anglii. Z Anglii wyjechali do Paryża radiofachowcy, by omówić najkorzystniejsze możliwości pomysłowego odbioru w Anglii. Poza tym toczą się już, narazie jeszcze nieoficjalnie, rokowania między Londynem i Paryżem w sprawie wymiany programów telewizyjnych, szczególnie transmisji aktualnych. Nadawanie z jednej stacji nadawczej do drugiej odbywać by się miało częściowo drogą radiową, częściowo na kablu. W każdym razie współpraca stacji telewizyjnych Londynu i Paryża dostarczy nowych bodźców rozwojowi telewizji. (Kk)

Jedynie
KREM I PUDER
THO-RADIA
zapewniają zdrowia,
i piękną cerę
SOCIÉTÉ SECOR, PARIS

ng 53 175

MAHARADZA BIKANERU

przyjął z ośniewającym przepychem wicekróla Indji lorda Linlithgow. Na zdjęciu wspaniale iluminowana brama pałacu Lallgar.

